

„Térbe improvizálni a látványt”

Horváth Krisztina

LUDVIG ZOLTÁN RÓL, HÁROM TÉTEL BEN

I.

1953-ban született Csikóstöttösön. Szakmai képesítést a Pécsi Művészeti Gimnáziumban szerzett reklámgrafika szakon. Közel húsz évig a nagykanizsai mozi dekoratőre volt.

1984-től tagja a Művészeti Alapnak. Rendszeres résztvevője hazai és külföldi művésztelepeknek.

1990-től a reklámgrafika és a belsőépítészet mellett festészetből él.

1992-től szervezi a Trofaiach Art (Ausztria) nemzetközi művésztelepet; ugyanezen évben felvételt nyer az Osztrák Képzőművészek Szövetségének Klagenfurti Csoportjába.

1994-től tagja a Moosburg székhelyű Modern Művészeket Támogató Nemzetközi Egyesületnek.

1992-ben elnyerte Zala Megye Alkotói Díját.

1997-ben Nagykanizsán „Az év kreatív embere”; 1998-ban a „Liberális Nagykanizsáért” díjat veszi át.

Alkotásaival 1978-tól számos zalai, magyarországi és külföldi közös tárlaton és egyéni kiállításon vett részt.

II.

- *Roszkedvű vagy?*

- Inkább fáradt. Túl vagyunk a zalakarosi MenDan Hotel belsőépítészeti és arculattervén, kivitelezésén, és pár nap múlva képzőművészeti alkotótáborba indulok.

- *Tehetségeddel jól sáfárokodó, jónevű, sikeres reklámgrafikus, festőművész, belsőépítész és művészetszervező vagy. Sokan úgy vélik, hogy ez a sokrétű tevékenység egyetlen alkotó számára sok; igazából mindegyik terület egész embert kíván.*

- Nem hiszem, hogy a sokrétű tevékenységgel egyedülálló vagyok. A műfajok összekapcsolódása egy-egy alkotónál nem újdonság. Már az egészen korai időktől jellemző volt, hogy az építetők a mestertől a festményeken, a szobrokon túl egy-egy kastély, palota vagy kúria belsőépítészeti tervezését, kivitelezését is megrendelték. És ez az összetett alkotótevékenység már akkor is óriási szervezőtevékenységet igényelt.

- *(Ugyancsak többen mondják, hogy az értékes művészi alkotás és a saját alkotótevékenység menedzselése kizárják egymást.*

- Meggyőződésem, hogy ez a vélemény az elmúlt negyven év szocialista képcsarnokrendszerének és a hivatalos városi műalkotásvásárlásnak az eredménye. Ki is volt a jó képzőművész az elmúlt időszakban? Aki nem maga adta el a munkáit, akinek a képcsarnokban megjelentek a munkái, akitől a városa évenként három-négy alkotást vett és rendelt, és ebből a művész egyfajta élet-színvonalon meg is élt.

- *Nem biztos, hogyha egy képre igény van, az rossz.*

- És nem biztos, hogyha egy képre nincs igény, akkor az jó. Ma többnyire cégek, magánemberek vásárolnak alkotásokat, és egyre gyakrabban közvetlenül a művésztől. Olyat vesznek, ami tetszik nekik. Lehet, hogy jó, lehet, hogy nem. Ma vagy később valakik jól-rosszul eldöntik.

- *Melocco Miklós mondta nemrégiben, hogy ő a lelkét is eladja, akár húsz forintért, ha valakinek kell.*

A dolog lényege ebben van. A művész egy belső kényszerből fakadó, szünet nélküli alkotói folyamat gondolati, érzelmi, mesterségbeli kitérülését

adja munkáiban különböző helyeken, nagyon sok embernek; s ha valakiknek ezek tetszenek, igény van rájuk, boldogan adja őket, mert önmagát adhatja. Ki menedzselje a művészt, ha nem önmaga?

- *Mi volt a kezdet? Hogyan tudtad meg, hogy Neked rajzolni, festeni, alkotni kell?*

A véletlenek összjátéka, hogy erre a pályára kerültem. Minden céltudatoság nélkül évekig csak saját öröömre, otthon rajzoltam. Nyolcadik osztályos voltam, amikor megtudtam, hogy létezik a pécsi képzőművészeti középiskola. A felvételit le is késtem. Valami szerencse folytán az utolsó felvételiző csoportba azonban belefértem. Felvettek.

Ez volt a kezdet. Ekkor kezdtem az igazi rajztanulást reklámgrafika szakon, s ez nagyfokú energikusságot, gyorsaságot, pontosságot és precízséget követelt. Azon kevesek közé tartoztam, akik példás eredménnyel fejezték be tanulmányaikat a középiskolás korosztály számára nem könnyű szakon.

- *Kiket tartasz mestereidnek?*

- Rajztanáromat, Simon Béla Munkácsy-díjas festőművészt, aki korigálta munkáimat, de hagyta saját elképzeléseimet megvalósulni. Reklámgrafika tanáraomat, Erdős Jánost, aki már a hatvanas években Nyugatra járt és tapasztalatait, tanulmányait továbbadta tanítványainak. Egyébként most kisebbik fiam, Dániel tanára.

- *Így hát lesz folytatója mesterségednek.*

- Nagyobbik fiamnak, Viktornak is hasonló elképzelései vannak. Ő érettségi után megszerezte a fényképész szakbizonyítványt, és jelenleg kirakatrendező szakon tanul Budapesten.

- *Ti hárman alkotjátok az Ady utcai Ludvig Stúdiót?*

- Az tanító feleségem birodalma. A stúdió egy családi házban működő délutáni magániskola, ahol a gyerekek az iskolai felkészülésen túl műterem jellegű és inspiráló környezetben művészeti képzésben is részt vesznek. Klári ismeri, csinálni és átadni is tudja a különböző technikák - korongozás, gyöngyszövés, lószőrfonás, szövés, agyagozás, csuhébabakészítés, nemezelés - alapjait. Irányításával tulajdonképpen manuális készségfejlesztés folyik szakköri foglalkozásokon és a stúdió által szervezett kézműves táborokban.

- *Te nem érzel készletet arra, hogy taníts?*

- Közvetlenül nem. De nevelek és tanítok a stúdiókörnyezet alakításával, s ha időm engedi, akkor a szakköri foglalkozásokon instrukciók adásával, a korigálással. Vagy a Kanizsa Trend Galéria művészeti vezetőjeként gyakran rendezek kiállítást tehetséges gyerekek és fiatalok munkáiból. Ez is egyfajta tanítás, izlésnevelés.

Fiaimat sem tanítottam soha. Inkább eszközöket és lehetőségeket adtam nekik. Mellettem sok anyagot, sok technikái megismerhettek, elleshettek, megtanulhattak. Találják meg ők is önmagukat!

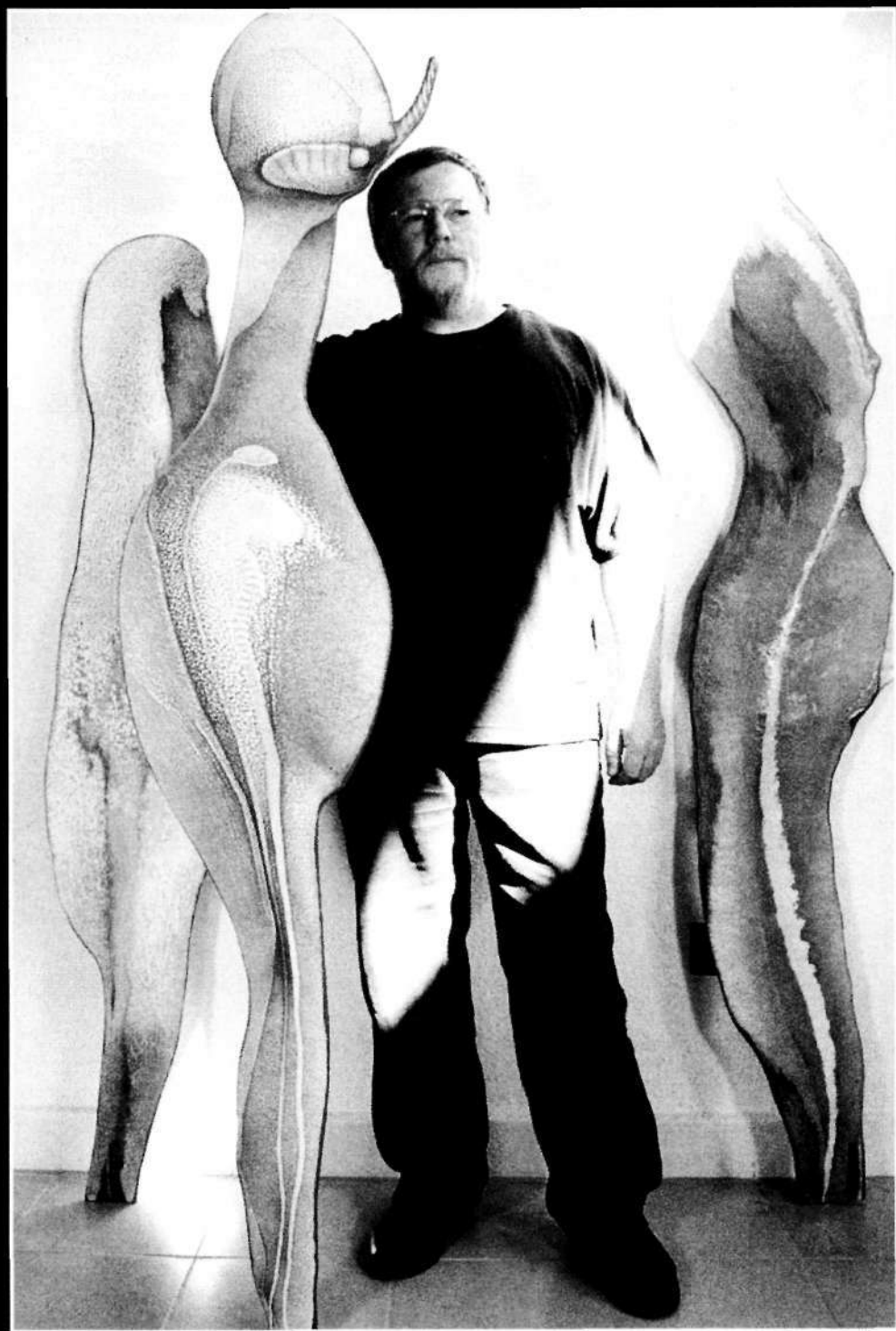
- *Tanulmányaid befejezése után az MTI hívott reklámgrafikai gagman-nek...*

- Sajnos az állást különböző okok miatt betölteni nem tudtam. Maradtam Nagykanizsán, és 1972-től 1990-ig a moziüzemi vállalat reklámgrafikusaként dolgoztam.

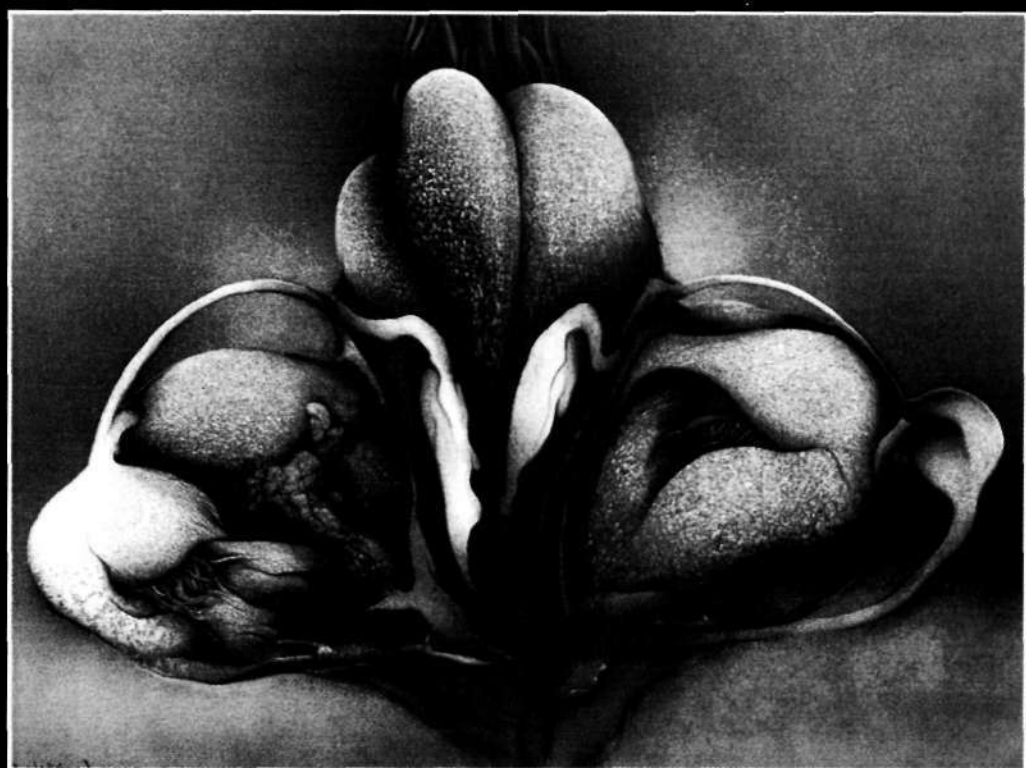
- *Mikor kezdődött a festészet?*

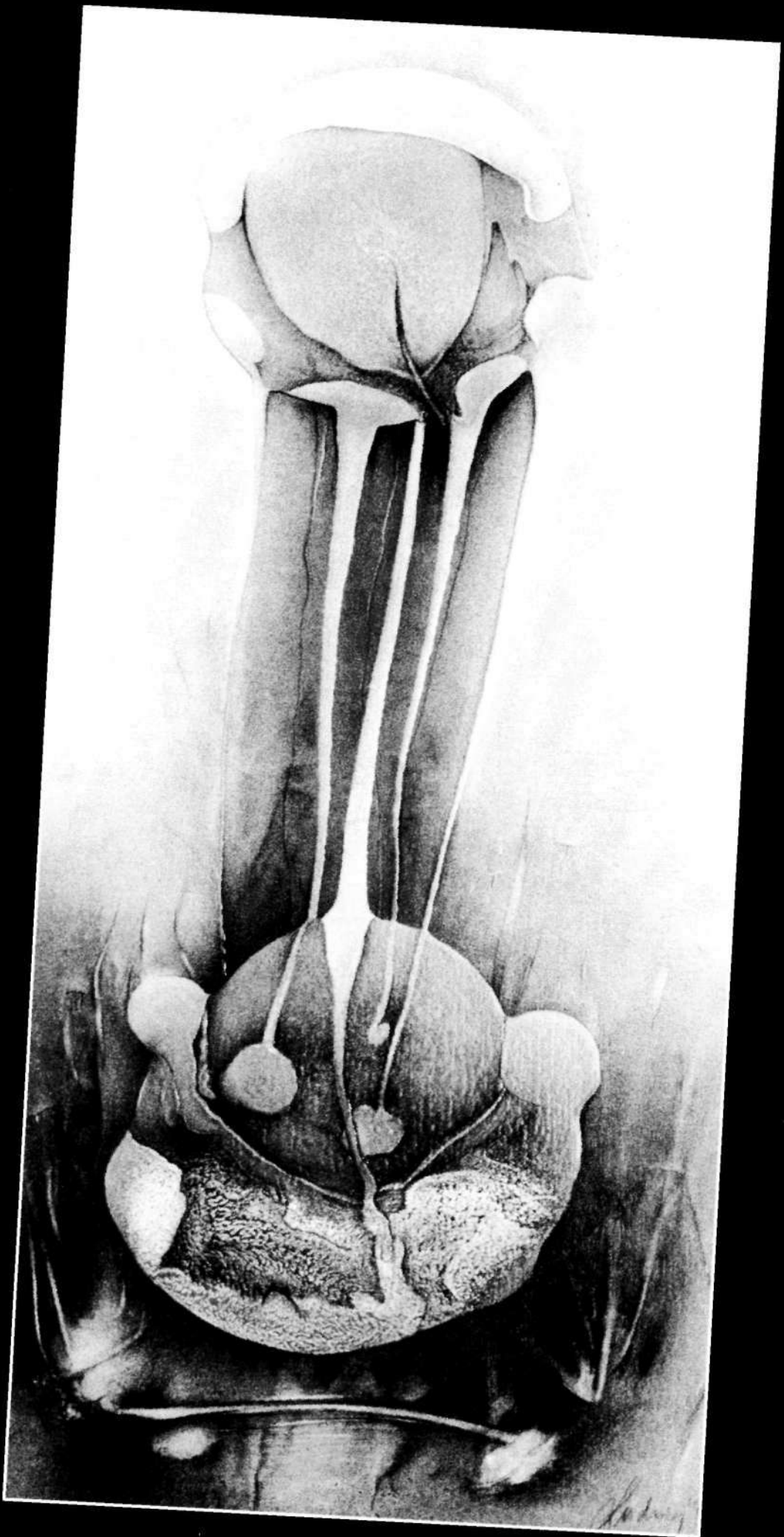
- A mozi mellett csináltam a grafika más területeit és a festést. Nyaranként Szemadam György festőművész pedagógus művésztelepeire jártam több zalai alkotótársammal együtt. 1978-79-ben rendezték Zalában első tárlatainkat, kiállításaimat. Így lett szinte valamennyiünkből, autodidakta módon, festőművész. Kotnyek István barátommal 1984-ben lettünk az Alap tagjai. Abban az évben, amikor Magyarországon a képcsarnoktól független első önálló galéria, a Zichy Galéria megnyílt, és ahova felvételt nyertem. Ezt követte több más galériatagságom, s tulajdonképpen azóta művészi tevékenységemből élek.

- *És ezt egészítette ki, erre épült belsőépítészeti tevékenységed. Hisz a tervek többségében ott vannak képeid is. Az első munkádtól, a KÖGÁZ üveg és fém bemutatótermétől a Hógolyó fagyfalozón, a ravatalozón, a Zsigmondy Galérián, a Cserhádi Sándor és Thury György szakközépiskolák közlekedőfolyosóin, éttermen, könyvtárán, a Keleti és a Belvárosi Gyógy-*

szertáron, a Kiskastély kövezetén, üzleteken, lakásokon át a zalakarosi MenDan Hotelig.

- Évek óta *Wilheim Gábor* barátommal dolgozom együtt. Én inkább a látvánnyal, ő pedig a belsőépítészet statikai és funkcionális részeivel foglalkozik. A végső megvalósulást aztán közösen alakítjuk ki. Leglátványosabb, legimpozánsabb munkánk a másfél milliárdos beruházású, három szintes, három átriumos, 90 apartmant, 17 tetőtéri szobát, negyven üzletet, négyszáz fős tárgyalót, éttermet magába foglaló zalakarosi MenDan Hotel. Egyedien megálmodott és megvalósított szálloda. A bútoroktól, a függönyökön, a szökőkúton át a lámpáig minden egyedileg tervezett és kivitelezett. A képeket, lévén sokkal izgalmasabb több festővel együtt megjeleníteni, *Csufa György*, *Várkonyi János*, *Sebestyén János* és *Győrfi András* festőművész barátaimmal készítettük.

- *Elveitek?*

- Funkcióba építeni bátor dolgokat! Térbe improvizálni a látványt! Nem vásárolni!

- *Stílusotok?*

- Egyfajta finn-svéd stílus fém, fa, üveg felhasználásával. Egy tiszta, elegáns, egyszerű, rendet és tisztaságot sugalló világ.

- *Minden műfajt folytatni tervezel?*

- Az egyes műfajok művelésében az arányok változnak, de abbahagyni nem szeretném egyiket sem! A reklámgrafika frissen tart, a belsőépítészet a komplex megvalósulás, a festészet pihentet, a képzőművészeti alkotótáborokban, a kiállításokon, a galériákban megmérettetem magam...

- *Képeid színvilága visszafogott, alig változik.*

- A reklámgrafikában kitomboltam magam. Ott nagyon harsány voltam. Festészetem finomabb, valóban visszafogottabb világ, kevés meleg színnel. Kezdetben a fehér, a barnászöld vonzottak, majd a zöld és a kékek, később némelykor a mályva és a tisztaság, a letisztulás színei.

- *Technikád, a ludvigi-technika, titok.*

- Megtaláltam a tartalomhoz a formát. Azóta működik. De méretekben még nagyon sokat lehet tenni. Óriási képeket akarok csinálni, és ugyanezzel a technikával. Mert minél nagyobb a kép, annál határozottabb, annál teljesebb lesz a tartalom.

- *A belsőépítészet részeként?*

- Műteremben is próbálkozom a méretnöveléssel. Több darabból rakom össze a képet. Úgy érzem, a technika bírja, és a téma izgalmas, nagy erővel bontakozik ki.

- *S ez, az organikus világ, állandó.*

- Ezt fogom festeni. Nincs annyi évem, hogy a végére járhatnék.

III.

Ludvig Zoltán a teremtés rejtjelmeitől, titkaitól megigézett festő. Felfogni, megérteni akarja azt a központot, ahol az élet keletkezésének tiszta, titkos mélye van. A vászon és a festék önmaga képzeletének, önismeretének, világképének, felfogástörvényeinek gyakorlati kitarulkozása. Vásznan ott lüktet az első megvalósulás nagy fehér alakja, moccan a lét, a mindenség eredete, piheg, gyötrődik a jövő lehetősége, nyújtózkodik a megvalósulás virága. Megjelenik a mélységben rejtező finom vérerekkel átszőtt lágy burok, és a művész képzeletével bebocsát e burok mögé, a barnán, zölden, kéken, mályva színben örvénylő nedvekhez, a verdeső embrióhoz, s látni engedi a teremtés csodálatos ünnepét. A teremtés rejtelmének burka felhasad, és a festék, az anyag kavargog, kigyűrődik, kiömlik, szétfolyik és rendeződik a síkból a plasztikus tér megvalósulásáig.

Ludvig Zoltán elkötelezett, céltudatos festő, a megvalósítás módját tudó mester. A hitetlenség, a közöny, az árulás, a rémület, a reménytelenség, a remény és a kitarulkozni vágyás történelmi korszakában képi önvallomása erőt és hitet tud adni.